

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΗΣΙ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1903

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : 'Εν 'Αθήναις
'Οδός Τριπόδων ΙΙ
Συνοικία Πλάκας

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡ. Κ. ΧΑΡΒΑΤΗΣ

Τὸ φύλλον τιμᾶται λεπ. 20

ΕΤΟΣ Α' ΦΥΛΛΟΝ 8^{ον}

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ (προπληρωτέα)
ΕΣΩΤΕΡ. ἔτησίᾳ δρ. 4.— ἑξάμ. δρ. 2.50
ΕΞΩΤΕΡ. » φρ. χρ. 5.— » φρ. χρ. 3.—

TOMES WORKMAN

Ο ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΜΙΑΝ ἑσπέραν τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1793 ἡ Μαρία Λαβουαζιέρ, ἐνῶ ὁ ἥλιος ἐβασίλευε, ἐκάθητο εἰς τὴν κορυφὴν ἑνὸς βράχου πλησίον τῆς Νορμανδικῆς παραλίας προφυλάτιουσα τὰ μάτια τῆς ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, αἱ ὁποῖαι τὴν ἠμπόδιζον νὰ βλέπῃ τὰ λευκὰ παντὰ ἑνὸς μεγάλου καὶ καλῶς ἐξοπλισμένου πλοίου, τὸ ὁποῖον ἔλαφρὰ αὔρα ἔφερε διὰ μέσον τοῦ πορθμοῦ. Ἡ νεᾶνις αὕτη προσεπάθει νὰ διακρίνῃ τὰ χρώματα τῆς σημαίας, ἀλλ' εἰς μάτην διότι αὕτη τόσον εἶχε χαλαρωθῆ ὡς ἐκ τῆς νηνεμίας ὥστε ἐκρέματο ἐπὶ τοῦ μεσαίου ἰστοῦ καὶ ἦτο τελείως ἀδύνατον νὰ διακρίνῃ κανεὶς ἂν ἦτο ἡ τρίχρωμος ἢ ἡ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν. Ὁ ἥλιος ἐβασίλευσε καὶ ἀμέσως τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο σὺν φάντασμα ἐφ' ὅσον διήρχετο τὸ λυκόφως, ἐξηφανίσθη ἔνεκα τοῦ σκότους, τὸ ὁποῖον ὄλονεν ἠῦξανεν.

Ἡ νεᾶνις ἀκουσίως ἐγύρισε πίσω καὶ κατέβη εἰς ἓνα μονοπάτι, τὸ ὁποῖον ἔφερεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας. Ἐστρέφετο δειλὰ-δειλὰ γύρω τῆς καὶ συγχρόνως ἔσταμάτα καὶ ἠκροῶτο μὲ προσοχήν. Κανεὶς ἄλλος ἤχος δὲν ἐτάραττε τὴν νυκτερινὴν σιωπὴν παρὰ μόνον ἡ φωνὴ τῆς νυκτερίδος ἢ τὸ φτερούγισμα κανενὸς μικροῦ πτερωτοῦ. Ἀλλ' ὁ τρόμος τῆς νέας μετεμόρφωσε τοὺς μαύρους κορμῶν τῶν δένδρων εἰς κινούμενα πλάσματα καὶ τὸν ψιθυρισμὸν τῶν φύλλων εἰς συνομιλίαν λαθρεπι-

... Ὅπισθοχώρησεν ὡρὰ καὶ ἑπίμουςα (σελ. 69)

πόρων. Ἐπειδὴ δὲ ἐφαντάσθη ὅτι ἐπερικυκλώθη ἀπὸ κατασκόπους ἐτάχυνε τὸ βῆμά της καὶ ἔφθασεν ἀσθμαίνουσα εἰς μίαν μοναχικὴν καλὴν, ἢ ὁποῖα ἔκειτο μεταξὺ τοῦ χωρίου καὶ τῶν ἑρειπίων τοῦ πύργου τοῦ ὑποκόμητος τῆς Τρονβίλλης, τὸν ὁποῖον εἶχον ληστεύσει καὶ καύσει οἱ χωρικοὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐπαναστάσεως.

ᾠρμησεν εἰς τὴν θύραν καὶ ἐστάθη ὀλίγα λεπτὰ προσέχουσα νὰ ἀκούσῃ τὰ βήματα τῶν καταδιωκτῶν της· καὶ ἀφοῦ ἐπὶ τέλος ἐπέστη ὅτι οἱ φόβοι καὶ οἱ ἤχοι, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐτρόμαζον, ἦσαν φανταστικοί, ἄναψε ἓνα κηρίον καὶ ἠρεῦνα τὴν κατοικίαν διὰ νὰ βεβαιωθῆ ἂν ἦ γραῖα, μὲ τὴν ὁποίαν κατῴκει, εἶχεν ἀναχωρήσει διὰ τὸ χωρίον, ὅπως τῆς εἶχε ὑποσχεθῆ.

Ἐνχαριστήθη διότι ἦτο κατάμονη καὶ ἄρχισε νὰ τοποθετῆ ὅσον καλλίτερα ἠμποροῦσε τὰ πτωχικὰ ἐπιπλα τοῦ πενιχοῦ δωματίου· οὐδέποτε ἐφάνη τοῦτο εἰς τὰ μάτια τῆς τόσον ἔλειων καὶ ὑπαρὸν. Ἐστρέψε τὸ βλέμμα της μετὰ προσοχῆς εἰς τὰ ξύλινα ὑποδήματα της καὶ τὴν ἀκοιμῶν χωριανὴν ἐνδυμασίαν της. Πόσον αὐτὰ τῆς ἐφαίνοντο ἀντίθετα πρὸς τὰ ἀγαπημένα της φορέματα, τὰ ὁποῖα ἐφόρει διὰν ἐπεσκέπτετο τὴν μητέρα τοῦ ὑποκόμητος εἰς τὸν μαγευτικὸν πύργον πρὸ τῆς τρομερᾶς ἐκείνης νυκτός, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξέπνησεν ἀπὸ τὰς κραυγὰς τῶν μαινομένων χωρικῶν, ἀπὸ τὸν πάταγον τῶν θρανομένων παραθύρων καὶ τὸν κρότον τῶν σφύρων ἐπὶ τῆς θύρας. Καὶ ἀκόμη κατελαμβάνετο ἀπὸ φρίκην διὰν ἀνεπόλει τὰ ἄγρια ἰσχνὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα παρετήρουν τὰς φλόγας νὰ ὑψοῦνται εἰς τὸν σκοτεινὸν οὐρανόν.

ΕΝΑ ΛΑΘΟΣ

(ΔΙΗΓΗΜΑ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Α'. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΕΙΚΟΝΩΝ)

I

Ο Γιάννης ο Βουρδούρας ήτο εκ των ανθρώπων εκείνων προς τους οποίους η φύσις δέν προέβλεψε και μετά τόσφ εκτάκτου φιλοστοργίας, διότι τὰ εἰς αὐτοὺς δῶρά της μετὰ μικρῶς, διὰ νὰ μὴ εἰπωμεν τῆς μεγίστης, ἐσκόρπισε φειδοῦς.

Νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ὁ ἦρωας μας ἦτο κουτὸς δὲν τολμῶμεν διότι τοῦλάχιστον ἡμεῖς αὐτὸ μέχρι τοῦδε δὲν τὸ ἀπεδείξαμεν, ἀλλῶς τε καὶ ὁ ἴδιος, προκειμένου διὰ τὸν ἑαυτὸν του, δὲν εἶχε καὶ τόσφ κακὴν ἰδέαν. Καὶ ὅταν ὁ κόσμος, οἱ φίλοι του, γελῶντες τῷ ἔλεγον πῶς εἶναι κουτὸς, αὐτὸς δὲν ἐδυσκολεύετο νὰ πιστεῖν ὅτι αὐτοὶ ἦσαν πῶς κουτότεροι ἀπ' αὐτόν, καὶ ὅτι ἂν δὲν εἶχε τὸ μικρὸ ἐλάττωμα ἐκεῖνο θὰ ἤξευρε αὐτὸς πῶς ἔπρεπε νὰ βάλῃ εἰς τὴν θέσιν του τὸν κάθε κουτεντέν.

Ἀλλὰ ποῖον ἦτο αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα; Ὁ Γιάννης μας εἶχε τὴν μονομανίαν νὰ πιστεῖν μᾶλλον ὅτι δὲν ἴκουε πολὺ καθαρά τὸ μικρὸν τοῦτο ἐλάττωμά του δὲν θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ καθόλου εἰς τὸ ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς ἀφηγηθῶμεν, ἀλλὰ τὸ ἀναφέρομεν ἀπλῶς διότι ὁ ἦρωας μας ἀείποτε τοῦτο ἐπίστευεν ὡς πηγὴν καὶ αἰτίαν πάσης κακοτυχίας του.

Ἦδη πρέπει νὰ μάθετε ὅτι ὁ Γιάννης ὁ Βουρδούρας εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ εὔρῃ ἐργασίαν. Κάτω εἰς τὸ χωργιὸ δὲν ἔμπουσε νὰ ἰσχυράσῃ ἐν ὅσφ ἐσκέπτετο ὅτι ὁ γυιὸς τῆς Ἀσημίνας ὁ Σταμάτης εἶχε τόσφ πλουτίαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὥστε νὰ στέλλῃ καὶ λίρες εἰς τὴν μητέρα του· διατί κι' αὐτὸς νὰ μὴ πλουτίσῃ; τί τοῦ ἔλειπε; ποῦ δὲν ἴκουε καλά; ἀλλὰ θὰ ἔκανε τρόπο καὶ γι' αὐτό. Ὅσφ ὅμως γιὰ ἐξυπνάδα καὶ προθυμίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κάθε ὑπηρεσίας ποῦ θὰ τοῦ ἀνέθετον δὲν θὰ εἶχε ταῖρι Ἐπὶ τέλους εἰς δὲν ἐννοοῦσε καὶ νὰ ἐργασθῇ δὲν θὰ ἔφειγε καὶ ἀπὸ τὸ χωργιὸ του. Τὸ εὐτύχημα ποῦ ὁ ἀφέντης ἦτο καλὸς. Ἀλήθεια ἂν δὲν τὸν σύσταινε ὁ Φαδουλόπουλος

ὁ Δήμαρχος χρόνα νὰ τὸν γύρευε δὲν θὰ τὸν εὔρισκε. Χωρὶς ἄλλο ἔπρεπε νὰ γράφῃ εἰς ὄλους τοὺς συγγενεῖς του δοῦλοὶ του, σκλάβοι νὰ γίνουιν ἴστων Φαδουλόπουλον...

II

Τὸν ἦρώα μας, εὐτυχῆ διότι εὔρεν ἐργασίαν, τὸν εὐρίσκουμεν καθήμενον ἐπὶ κιβωτίου πετρελαίων εἰς τὸ ὡς ἀποθήκην χρησιμεύον διαμερισμῶν ἀνωθεν τοῦ γραφείου τοῦ ἐμπόρου πετρελαίων κ. Χαριτωμένου.

Ἀλήθεια δουλειὰ κι' αὐτὴ ἐσκέπτετο... Ὅθι κάθωμαι, λέγει, ἐδῶ καὶ ὅτι θέλει κάτω ἀπ' τὸ γραφεῖο, θὰ μοῦ τὸ ζητᾷ μ' αὐτὸ ἐδῶ... Τί μοῦ εἶπε; παιδί μου, Γιάννη, ἔλα ἐδῶ. Σὺ δὲν ξέρεις ἀπ' αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ πρέπει νὰ μάθῃς. Τὸ βλέπεις αὐτό; τὸ λέν οὐφ! δὲν τὸ θυμοῦμαι πῶς τὸ εἶπε ὄχι, βέβαια, δὲν θὰ τὸ ἀκουσα, ἀλλῶς τε τὸ ἠνόησα πολὺ καλά. Σ' αὐτὸ δὲν χρειάζεται καὶ φιλοσοφία! εἶναι μία σωλῆνα ἢ μία τρύπα ἐδῶ ἢ ἄλλῃ κάτω εἰς τὸ Γραφεῖο βάζει τὸ στόμα του ὁ ἀφέντης ἀπ' ἐκεῖ, κι' ἐγὼ θὰ εἶμαι ἐδῶ κοντά. Θὰ μοῦ λέγει ὅτι θέλει, θὰ μοῦ ζητᾷ ὅτι θέλει κι' ἐγὼ ἀμέσως... χὰ χὰ χὰ Δουλειὰ κι' αὐτὴ! Ζωὴ μὰ τὴν ἀλήθεια!...

Ἐσκέφθη ὅτι κάτι θὰ τῷ ἐξήτουν καὶ ἐνέτεινε τὴν προσοχίαν του.

Ἄ, πετρελαῖο μοῦ ζητᾷ ἐβρυχήθη καὶ χωρὶς νὰ περιμένῃ ἢ νὰ ζητήσῃ συμπληρωματικὰς πληροφορίας ἀνετινάχθη προθυμῶτατος ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν πρώτην παραγγελίαν τὴν ὁποῖαν τῷ ἀνέθετον.

Ἐσπευσε λοιπὸν ὁ Γιάννης νὰ ζητήσῃ κιβώτιον πετρελαίου, ἀλλὰ ὅταν εἶδε ὅτι τὰ κυτία ἦσαν κεκλεισμένα ἔστη ἀπορῶν καὶ ἀσυνειδήτως ἔφερε τὸν λιχανὸν εἰς τὸ ὠτίον του.

Φαίνεται ὅμως ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην φαινή ἰδέα ἐξήστραψεν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ του διότι εὐθὺς ἀμέσως καγχάσας:

Διάβολε, εἶπεν, πῆγα νὰ τὰ χᾶσω. Μὰ μπορεῖ νὰ περάσῃ μία κάσα πετρελαίου ἀπὸ τὸν δᾶ τρύπα! ἄς ἀνοίξουμε

λοιπὸν μία τρύπα νὰ τὸ περάσωμε ἄλλο-ἄλλο. Χὰ χὰ χὰ, σοῦ εἶμαι ἕνας τετραπέρατος! νὰ ἰδῶ τί θὰ εἰπῇ ὁ ἀφέντης! τόση ἐξυπνάδα ποτὲ δὲν θὰ τὴν ἐπερίμενε.

III

Πράγματι ὁ κ. Χαριτωμένος εἶχε ζητήσει κιβώτιον πετρελαίου καὶ εἶχεν ἀνάλαβει πάλιν τὴν εἰς τὸ Γραφεῖον ἐργασίαν του. Βλέπων ὅμως ὅτι ὁ Γιάννης δὲν ἦρχετο ἐνῶ δαιμονισμένον θόρουβον ἐποίει ἐπάνω:

Μὰ ἐπὶ τέλους, βρὲ Γιάννη, ἐφώνησεν εἰς τὸ porte-voix θὰ τὸ φέρῃς πιά; τί κάνεις ἐπάνω; Τὴν στιγμὴν ὅμως ἐκείνην κύμα πετρελαίου κατελθὸν διὰ τοῦ κέρατος τοῦ τηλεφώνου τὸν κατέκλυσεν.

Ἄνετραπὴ περίουτος ἐπὶ τῆς ἔδρας του, ἐνῶ χεῖμαρρος πετρελαίου κατερχόμενος μεθ' ὀρμῆς ἐπλημύριζε τὸ δάπεδον τοῦ γραφείου του. Μανιώδης ἠθέλησε νὰ ἐγερθῇ ἀπορῶν καὶ ὁ ἴδιος διὰ τὸ παράδοξον φαινόμενον, ἀλλ' ἀποτόμως εἶδε διακοπεῖσαν τὴν ἀκτίνα τοῦ ρεύματος. Φωνὴ τις ἠκούσθη τότε ἐνέχουσα τὸν ἀνέκφραστον τόνον τῆς μετ' ἐνθουσιασμοῦ προσφερομένης προθυμίας εἰς ὑπηρεσίαν:

Σὲ φθάνει ἀφέντη; ... πὲς μου θέλεις κι' ἄλλο; ...

III

Ὅσα ἀνωτέρω διηγήθημεν ἤρκεσαν νὰ καταστρέψουν ἐν μιᾷ στιγμῇ καὶ μόνῃ τὸ γλυκύτατον ὄνειρον τὸ ὁποῖον συνέλαβεν ὁ ἦρωας μας ν' ἀποκατασταθῇ κι' αὐτὸς κάποτε διὰ τῆς ἐντίμου ἐργασίας του πλούσιος.

Λυπούμενοι τὸν τλήμονα ἀποφεύγομεν νὰ σᾶς παρουσιάσωμεν τὴν εἰκόνα τῆς σκηνῆς καθ' ἣν ὁ κ. Χαριτωμένος εὐρέθη ἀπέναντι του. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Γιάννης ὁ Βουρδούρας ἐθεάθη εἰς κάποιον δρόμον ἄγοντα ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν μὲ διδράκιον ἐπ' ὤμου.

Ὁ δυστυχὴς εἶχε συλλάβει τὴν ἀμετάτρεπτον πλὴον ἀπόφασιν νὰ μὴ ξαναπατήσῃ τὸν πόδα του εἰς τὰς Ἀθήνας, νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ πλὴον τοῦ χωρίου του· καὶ, κατόπιν σοβαρᾶς σκέψεως:

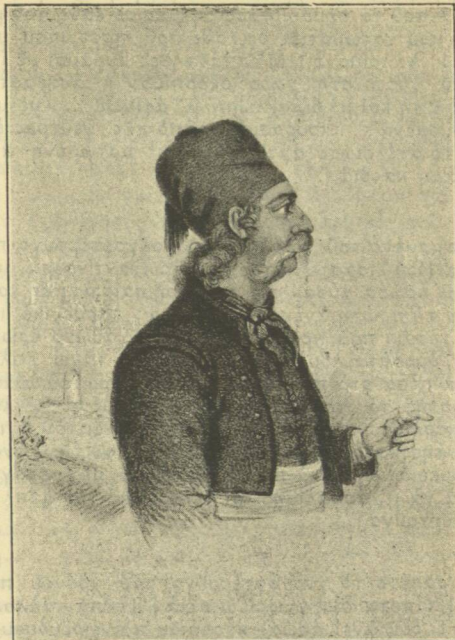
Αὐτὴ ἡ ἀτιμὴ κουφάμαρά μ' ἔφαγεν, ἐγρύλισσε μεταξὺ τῶν ὀδόντων του· εἶμαι ζῶο, γιὰ τίποτε δὲ κάνω...

Καὶ ἐξηφανίσθη ὀπισθεν τῆς καμπῆς τῆς ὁδοῦ.

ΑΤΤΙΚΗ ΝΥΞ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ συνέχεια τοῦ «Μία βραδυὰ ὅτὸ Σορρέντο» εἰς τὸ προσεχές.

Ὁ ἡγεμὼν τῆς Μάνης Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης

ANEMΩΝΑΙ

ΡΟΔΟ ΚΑΙ ΧΕΙΛΗ

Εἶχε μέσα ὁστά μαλλιά της ἡ Ξανθὴ περιπλεγμένο λευκὸ ρόδο μυρωμένο Τόση μυρωδιὰ σκορπούσε ποῦ, πρὶν ἄδεια νὰ ζητήσω, ἴγυωσα νὰ τὸ φιλήσω, μὰ ὅταν ἐφθασα σιμὰ της, ἐννοίωσα ὁστὸ ρόδο γύρω νὰ σκορπιέται ἐν' ἄλλο μύρο, ποῦ μοῦ ἔπῃρε τὰς αἰσθήσεις, μούφερε λιγοθυμιά ἢ πολλή του εὐωδιά. Κ' εἶδα τότε ἐν' ἄλλο ρόδο, ἀπ' τὸ πρῶτο παρακάτω ποῦ ἔγυνε τὴ μυρωδιὰ του, μὲ δύο πέταλα μονάχα, κόκκινα ὡς τὸ κοράλι. Τόσ' εἶχε δροσιά καὶ κάλλη, ποῦ δὲν ἔμπορεσα νὰ ἀνθέξω, μούχε πάρει τὸ μυαλό... Σκῦβά μιά καὶ τὸ φιλό.

Ἀθήνα: 1903.

ΑΥΤΟΝ ΑΙΝΙΓΜΑ

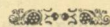
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΧΩΡΙΣ ΣΤΙΧΟΥΣ

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ τοῦ χρόνου τὸ γοργότερο γοργό φερασμα! Ὁ παλιῶς ἐποχῆς ἀλησμόνητη εὐτυχία! Ἀφῆσέ με γιὰ μιὰ στιγμὴν ἀπονη ἀπονη καὶ μὴ μοῦ φέρνεις ὁστὰ φτερά σου τὴ μακρυνὴ τὴ λησμονημένη χρυσὴ ἐποχὴ ποῦ ὁ νοῦς μου ἀξένοιαχος ὡς πεταλοῦδα πετοῦσε ὁστὰ παιδικία ὡραία ὄνειρα, τὴν ἐποχὴ ποῦ δὲν εἶχε κατασταλάξει ἀκόμα στὴ μαύρη καρδιά τὸ πικρὸ τῆς ἀλήθειας φαρμάκι, ποῦ ἡ ζωὴ ἀκόμα φαινόταν ἀτέλειωτου τραγουδιοῦ ἀρμονία, γραμμὴν μὲ νόττες πλασμένες γιὰ ἀγγελικά στόματα.

λύψη και εις τον Άνιχνευτήν Ψευδώνυμον να προσέχη μη τήν πάθη χιμιά φορά. — Η Βασιλική των Άγρίων επιθυμεί να μάθη το όνομα του Βασιλέως των Άγρίων δι' ανταλλαγής Μαρμαρυγών, διότι δεν άρμύζει να είνε άγνωστος άφου και οι δύο είνε βρασιλείς και μάλιστα τής αυτής φυλής και χαιρετᾶ τον Εύτράπελον όν έρωτᾶ πότε θα αναχωρήση διά Γεομανίαν; — Το Μήλον τής Ερίδος πληροφορεῖ τήν Λάτριδα του Ωραίου ότι ούδέποτε έγραμάτισεν όπωρσώλης και άσπάζεται τήν Ιωάνναν Δ' Άρκ. — Η Τοξότις Καρδιών άσπάζεται τήν Άλκυόνα και Ίωάνναν Δ' Άρκ και χαιρετᾶ τήν Καρδιαν Γρανίτης. — Η Φθινόπωρινή Νυχτιά ευχαρίστως ανταλλάσσει Μαρμαρυγᾶς με τήν Ιωάνναν Δ' Άρκ με τον όρον όμως να τή φανερώση το όνομά της. — Ο Φάουστ χαιρετᾶ τήν Ελλάδα, ης ζητεῖ τάρχικά — Η Δις Μαργ. Μεσονέζη δεχεται τήν ανταλλαγήν Μαρμαρυγών μετά του Περιγητου εάν τή φανερώση δι' αυτών το όνομά του. — Η Αχόρταγη Αγάπη χαιρετᾶ τον Άγγελον Αύγερινόν και τον πληροφορεῖ ότι είνε εκείνη τήν όποιαν — άγνωστών αναχώρησίν της — μετέβη τήν επομένην ήμέραν όπως τήν επίσκεψθῆ εις τήν εν Πατησίοις έπαυλιν του θείου της, άσπάζεται τήν Αμαρυλλίδα και Έσμεράλδαν, τās όποιās έρωτᾶ αν είνε φίλοι των έχουσών εν τῇ « Διαπλάσει » τὰ αυτά ψευδώνυμα, πληροφορεῖ τήν Ελπίδα Εύτυχιας ότι καθόλου δεν είνε πλεονέκτοια και χαιρετᾶ τον Περιγητην όν γνωρίζει. — Ο Μελίρρυτος Ασιδός πολυ λυπεῖται βλέπων ότι τινές των συνδρομητῶν μας εκλέγουν ψευδώνυμα, ούχι Έλληνικά, αλλά ξένα και πρό πάντων Γαλλικά, ενώ η γλώσσά μας διακρίνεται διά το καλόν και το ήδύ. — Η Έλλός πληροφορεῖ το Άλυτον Αίνιγμα ότι το έλυσε, έρωτᾶ τήν Λεωφόρον Αθηνᾶς διαιτι έλησημόνησε τήν Λεωφόρον Αθηνᾶς και ένεθουσίασθη με τās Αθηνᾶς και χαιρετᾶ τον Ωκεάνειον Αφρόν. — Ο Φρά Διάβολος πληροφορεῖ τον Εύρύωταν ότι μόνον δι' ανταλλαγής Μαρμαρυγών ν δύναται να τῷ φανερώση τὰ αρχικά του, πληροφορεῖ το Χρυσοπτερυγον Όνειρον ότι πολλο του ήρσε το ψευδώνυμόν του και συγγαίρει τους βραβευθέντας εις τον α' διαγωνισμόν, ιδίᾳ δέ τήν Αττικήν Νύκτα. — Η Έσμεράλδα πολυ επιθυμεί να μάθη εάν ο Άψβούργος είνε εκ Πειραιώς διότι πολυ ένδιαφέρεται δι' αυτό το ψευδώνυμον. — Το Έρατεινόν Όμμα φοβούμενον μη ό Περιγητης καταρρίψη το ρεκόρ τής καλλονῆς παρακαλεῖ αυτόν ν' αρχήται εις τās αρχαιολογίας του και να μη κομφεύηται: όσάκις μεταβαίνει εις τās συναυλίας του Ωδείου, παρακαλεῖ τήν Βασιλίδα των Άγρίων, άφου επεκτείνη τὰ βασιλικά της δικαιώματα και επί των ήμέρων, να συστήση εις το Ζιζάνιον Νεολαίας, το όποιον γνωρίζει κάλλιστα, να μη βέπη εις τήν συκοφαντίαν, και μάλιστα όταν άντι σύκων φαίνονται. . . πορτοκάλια. — Ο Τσιν-Τσών άπαντᾶ εις τήν Λάτριδα του Ωραίου ότι δεν δύναται δυστυχώς να τή χάριση το ζητηθέν μέρος τής κοτσίδας του εκ φόβου μη άπωλέση το όραϊόν και επομένως. . . και τήν Λάτριδα του Ωραίου, συνιστᾶ εις τον Αρχηγόν των Ζιζανίων να προσέχη περισσότερον το Ζιζάνιον του Άρσακείου και χαιρετᾶ το Χρυσοπτερυγον Όνειρον. — Η Λεωφόρος Αθηνᾶς ευχαριστεῖ τήν Λάτριδα Μουσικής δια τους χαιρετισμούς της και ζητεῖ τὰ αρχικά της εις δε τήν Ελλάδα συνιστᾶ να μη δεικνύη τοσοούτον ένδιαφέρον συμβουλευούσα χωρίς να γνωρίζη σαφώς, λαθνανομένη ως προς τήν συμβουλήν της — Η Καρδια Γρανίτης ευχαριστεῖ τήν Γαβριέλλαν και ζητεῖ τήν συγγνώμη της μη δουαμένη, εν τῷ παρόντι τουλάχιστον, να ανταλλάξη Μαρμαρυγᾶς και αντιχαιρετᾶ τήν Αχόρταγην Αγάπην και Μωδ Μακκάρθην. — Το Άλυτον Αίνιγμα έρωτᾶ το Άρ Νου-

δῶ εάν ανταλλάσση Μαρμαρυγᾶς με τους έχοντας αρχικά Α Α. ψευδωνύμου η όνόματος και συγγαίρει τήν Χρυσαλλίδα διά τήν ανάρρωσίν της. — Ο Τίμων Μισάνθρωπος μισεί όλους τους συνδρομητᾶς μας εκτός εκείνων οι όποιοι θα δηλώσουν. . . ότι δεν είνε άνθρωποι. — Η Καλύβη τής Ερημίτιδος προσφέρει τās προσεήσεις της εις τήν Μελαγχολικήν Ερημίτιδα, παρακαλοῦσα συγγρόνως να τή γνωρίση τήν λήψιν του ταχυδρομικῶς αποσταλέντος βιβλίου της. — Από τουδᾶ τρεῖς Πληροφορία κ.τ.λ. το πολυ εκάστου θα δημοσιεύονται εις εκαστον φύλλον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Αι λύσεις τοῦ Τον και του φύλλον είνε δεκατῆ μέχρι τῆς 5ης Μαῦου ε' 8.)

31. Συλλαβογράφος

Άρχαίος χῶδας κάτοικος, με γράμμα και ποτάμι, πόλιν αρχαίαν, ένδοξον, ιστορικὴν θά κάμη.

Έστιάη υπό τῆς Λεωφόρου Αθηνᾶς

32. Αίνιγμα.

Με το ένα στρατηγός τις Μακεδών, με το άλλο βασιλόπαις των γνωστών.

Έστιάη υπό τοῦ Μενεξεδίνου Μουσικείου

33. Ερώτησις

Ποῖον όνομα αρχαῖον έχει πέντε 0;

Έστιάη υπό τοῦ Σκανδαίου Άρσακείου

34. Μαγικόν Μέλος

Άνταλλάσσοντες τρία γράμματα εκάστης των κάτωθι λέξεων, δι' ενός και πάντοτε του αυτού μέλους, σχηματίσατε άλλας τόσας λέξεις.

στιζω, νίπτω, σαπρόν, Νικάτωρ

Έστιάη υπό τῆς Μελαντιμωσίδας

35. Λογοπαίγιον

Ποῖον μέρος του σώματος είνε καθῶς λέγει; . . .

Έστιάη υπό τῆς Λεωφόρου Αθηνᾶς

36. Έλλειποσύμφωνον

αο-η-οο-ηαωε-η-οο-εαεε

Έστιάη υπό τοῦ Αφροσπειρωμένου Κίματος

37. Γρίφος.

1 με Λ ΗΤΤΑ — τ ρο Γίνου τ' NN

Έστιάη υπό τοῦ Αφροσπειρωμένου Κίματος

ΜΙΚΡΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

J'échange cartes - vues.

ABRAHAM G. GUEDAVDJIAN

Ismidt

Turquie d'Asie

ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΑ
Ν. ΦΛΕΡΙΑΝΟΥ
12 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 12

Εις το όλως ευρωπαϊκόν ανθοπωλείον τουτο εύρίσκετε τὰ εκλεκτότερα άνθη και φυτά.

Ο Φλεριανός πρέπει να ήναι
ό Ανθοπώλης σας.